

RESSÒ DE LA PARAULA

L'alegria que neix

Dèiem aquí que no podem acceptar «un optimisme obligat», encara que ens fos aconsellat per acreditats psicòlegs, per líders polítics, o pel bon amic que ens vol animar. Per la mateixa raó no podem acceptar «l'alegria obligada», és a dir, forçada, l'alegria perquè toca o perquè queda bé. Ni tan sols acceptàriem l'alegria artificial d'un creient que, amb tota la seva bona voluntat, volgués complir la màxima que els cristians hem de testimoniar l'alegria de creure.

El començament de l'any sempre va acompanyat d'una festa poc o molt oficial, com una mena «d'alegria institucionalitzada». No està malament, si almenys compensa el sofriment que tanta gent arrossega cada dia. Però preferim aquella alegria que brolla, neix, espontània, com natural, de dins de la persona, sense haver-la forçada, sense artificis. Aquesta alegria no buscada per ella mateixa, sinó que té el seu origen en una experiència personal i profunda.

Fa uns dies vaig coincidir a l'ascensor d'un hospital amb una família jove: el pare, una filla potser adoptada i la mare, amb signes d'embaràs ja avançat. Les seves paraules tras-

puaven una serena alegria. La filla, abraçant la mare, aplicava l'orella al seu ventre, mentre deia: «no el sento». La mare, somrient va respondre: «potser està dormint». El pare va intervenir: «com t'agrada descansar el cap en el cos de la teva mare!».

La maternitat és una de les meravelles del món creat, un dels cims de realització de l'ésser humà. Per això és també una de les fonts de goig més gran. Ja va dir Jesús que l'alegria que una mare experimenta en donar a llum un fill fa oblidar qualsevol sofriment previ (cf. Jn 16,21). Per això entenem que l'escena de la Visitació de Maria a la seva cosina Elisabet té un encant extraordinari. Que dues dones embarassades es busquin, es trobin, que cadascuna d'elles reconegui el do de Déu en l'altra, que el fill d'una salti d'alegria en el ventre de la seva mare i que l'escena acabi amb el meravellós cant de lloança, impregnat d'alegria exultant, que és el Magnificat, és la plasmació perfecta de l'autèntica alegria.

És l'alegria que neix i brolla sense artificis, sincera, autèntica.

A l'Església comencem l'any amb la solemnitat de santa Maria, Mare de Déu. El motiu potser és perquè convé rebre aquest dia el testimoniatge

de la seva alegria sincera i desbordant. Però potser hi ha una altra raó més profunda. El començament de l'any nou, encara que la divisió anual del temps obeeixi a una convenció humana, s'assembla a un part. Maria està embarassada de Jesús, el Verb de Déu, Déu amb nosaltres. El seu part significa posar sobre el món, Jesucrist, el principi de la nova humanitat, destinat a ser germà de tots els homes de tots els segles.

De fet, la Mare de Déu des de l'Església, no deixa d'engendrar Jesucrist en nosaltres, la seva maternitat pas-

sa a tots els deixebles de Jesús, és també mare nostra (cf. Jn 19,25-27).

Ens agrada recordar que aquella alegria profunda, sincera, serena, que brollava de la seva condició de mare, continua travessant la història i arriba fins a nosaltres, quan ella veu que de mica en mica Jesucrist va prenent cos en nosaltres, mentre any re any renovem la nostra voluntat de ser-li fidels.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Any nou: compartim la llum

Ahir va ser el darrer dia de l'any 2016. Avui és el primer del nou any. Molts van menjar anit els dotze grans de raïm, tot coincidint amb les dotze hores que marcaven els rellotges. També van beure cava. Manifestació de bons desigs, petons i abraçades. En les revetlles familiars, la majoria dels més joves, un cop celebrat el traspàs d'any, se n'anaren a dormir. La son els anava venent. En algunes famílies, després del raïm, els seus membres van resar junts un parenostre. En d'altres revetlles, el raïm i el cava representaren una aturada en la festa que s'allargaria fins a la matinada. Serpentina, paperets... festa amb els amics de sempre o amb d'altres tot just acabats de conèixer. Algunes persones ho celebraren parti-

cipant en una vetlla de pregària o en la celebració de l'eucaristia, tot pregant per un bon any per a ells i per a tothom. Després, si així ho desitjaven, en el mateix lloc o arribats a casa, també hi hagué temps per brindar i compartir neules i torrons. Han estat diverses les maneres de celebrar el nou any.

Em vénen a la memòria les paraules que vaig escoltar fa dotze dies en una escola que el diumenge abans del dia de Nadal convida anualment pares, professors, religioses de la congregació titular, personal d'administració i serveis i alumnes a una celebració avançada de les festes que s'apropen. El director ens va dir: «Aquest curs ens hem proposat estar oberts a la llum dels altres, i aquests dies n'hi ha molta, de llum, llum i més

llum, llum per tot arreu! Llums enlluernadors als aparadors de les botigues; llums de mil colors als carrers engalanats perquè hi passem; llums ben bonics a casa nostra, perquè quan vinguin tiets, avis i cosins vegin que estem de festa. Quin festival de llums i colors, oi? Però avui ens hem trobat per celebrar que la llum més important, la més intensa i la que més escalfa, és la que ens dona la figura més petita del pessebre que hem preparat amb els pares, la de Jesús. «El missatge que us anunciem és aquest: Déu és llum, i en ell no hi ha foscor de cap mena» (1Jn 1,5). Descubrim-la de nou i compartim-la en les nostres accions de cada dia.»

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

La alegría que nace

Decíamos aquí que no podíamos aceptar «un optimismo obligado», aunque nos viniera aconsejado por acreditados psicólogos, por líderes políticos, o por el buen amigo que quiera animarnos. Por la misma razón no podemos aceptar «la alegría obligada», entendiéndose forzada, la alegría porque toca o porque queda bien. Ni siquiera aceptaríamos la alegría artificial de un creyente que, con toda su buena voluntad, quisiera cumplir la máxima de que los cristianos hemos de testimoniar la alegría de creer.

El comienzo del año siempre viene acompañado de una fiesta un tanto oficial, como una especie de «alegría institucionalizada». No está mal, si al menos compensa el sufrimiento que tanta gente arrastra cada día. Pero preferimos aquella alegría que brota, nace, espontánea, como natural, de dentro de la persona, sin haberla forzado, sin artificios. Esa alegría no buscada por ella misma, sino que tiene su origen en una experiencia personal y profunda.

Hace unos días coincidí en el ascensor de un hospital con una familia joven: el padre, una hija quizá adoptada y la madre, con signos de embarazo ya avanzado. Sus palabras transpiraban una serena alegría. La hija, abrazando a la madre, aplicaba el oído a su vientre, mientras decía: «no le oigo». La madre, sonriendo respondió: «quizá está durmiendo». El padre intervino: «¿cómo te gusta descansar la cabeza en el cuerpo de tu madre!».

La maternidad es una de las maravillas del mundo creado, una de las cimas de realización del ser humano. Por eso es también una de las fuentes de mayor gozo. Ya dijo Jesús que la alegría que una madre experimenta al dar a luz un hijo hace olvidar cualquier sufrimiento previo (cf. Jn 16,21). Por eso entendemos que la escena de la Visitación de María a su prima Isabel tiene un encanto extraordinario. Que dos mujeres embarazadas se busquen, se encuentren, que cada una de ellas reconozca el don de Dios en la otra, que el hijo de una salte de alegría en el vientre de su madre y que la escena acabe con el maravilloso canto de alabanza, impregnado de alegría exultante, que es el Magníficat, es la plasmación perfecta de la auténtica alegría.

Es la alegría que nace y brota sin artificios, sincera, auténtica.

En la Iglesia comenzamos el año con la solemnidad de santa María, Madre de Dios. El motivo quizá sea porque conviene recibir ese día el testimonio de su alegría sincera y desbordante. Pero quizá haya otra razón más profunda. El comienzo del año nuevo, aunque la división anual del tiempo obedece a una convención humana, se asemeja a un parto. María está embarazada de Jesús, el Verbo de Dios, Dios con nosotros. Su alumbramiento significa poner sobre el mundo, a Jesucristo, el principio de la nueva humanidad, destinado a ser hermano de todos los hombres de todos los siglos.

De hecho, la Virgen María desde la Iglesia, no deja de engendrar a Jesucristo en nosotros, su maternidad pasa a todos los discípulos de Jesús, es también madre nuestra (cf. Jn 19,25-27).

Nos gusta recordar que aquella alegría profunda, sincera, serena, que brotaba de su condición de madre, sigue atravesando la historia y llega hasta nosotros, cuando ella ve que poco a poco Jesucristo va tomando cuerpo en nosotros, mientras año tras año renovamos nuestra voluntad de serle fieles.

† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Eucaristia amb la Pastoral Universitària

Els estudiants i les diverses instàncies de la Pastoral Universitària de Barcelona van convidar el bisbe Agustí, que és el president de la Subcomissió Episcopal d'Universitats, a presi-

dir l'eucaristia que van celebrar el dia 15 de desembre, a la capella del Col·legi Major Sant Raimon de Penyafort, de Barcelona.

El bisbe Agustí va remarcar el significat de l'Advent, com a mo-

ment ideal per a obrir-se a la veritat i buscar-la dins les aules. En aquest sentit va destacar l'experiència d'Edith Stein, que va fer psicologia i filosofia amb l'objectiu de conèixer les persones, fins a trobar-se amb santa Teresa de Jesús i els seus escrits. «Va ser en l'amor que desfermava la santa on Stein va veure la veritable essència, de l'ésser humà», explica el bisbe Agustí, tot encoratjant els universitaris a buscar aquesta veritat-amor.

Un cop acabada l'eucaristia, alguns testimonis, de professors i alumnes, van exemplificar aquesta recerca de la veritat en els ambients universitaris.

Presentació de la col·lecció «Clàssics cristians del segle XX»

La iniciativa mensual de la Facultat de Teologia «La quarta hora de dimecres» celebra el passat mes de desembre va ser el marc per a la presentació oficial de la col·lecció de llibres «Clàssics cristians del segle XX», editada en col·laboració per la Facultat i l'editorial Pòrtic. A l'acte, que va tenir lloc dimecres 14 de desembre a l'Aula Magna de l'edifici del Seminari Conciliar, van assistir a la taula de presentació el bisbe Agustí Cortés, el rector de l'Ateneu, Armand Puig, el director de la col·lecció, Sebastià Janeras, i l'escriptor Carles Duarte.

Aquesta col·lecció va gestar-se durant el curs acadèmic 2006-2007 i va veure la llum el primer

volum el mes de gener de 2008. Són 20 els títols que formen aquesta col·lecció i el darrer s'ha publicat a mitjans de l'any 2016. Els autors i les obres selecciona-

des corresponen a les aportacions de literatura teològica més destacades del segle passat, que es presenten traduïdes a la llengua catalana.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

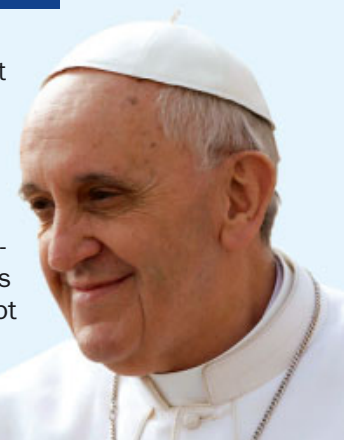

@Pontifex: «Encomanem l'Església, tota la humanitat i l'immens cosmos del Senyor, perquè vessi la seva misericòrdia sobre totes les criatures» (20 de novembre).

@Pontifex: «Com desitjo que els anys que han de venir siguin plens de misericòrdia, perquè cadascú trobi la bondat i la tendresa de Déu!» (22 de novembre).

@Pontifex: «Que l'Esperit Sant ens ajudi a ser pacients per suportar, humils i simples per aconsellar» (23 de novembre).

@Pontifex: «Cal sortir de nosaltres mateixos per trobar els altres. Si no ho fem, fins i tot els cristians emmalaltim de divisió» (25 de novembre).

Auge del turisme religiós

Una iniciativa de turisme religiós promoguda pels bisbats amb seu a Catalunya és Catalunya Sacra. El seu propòsit és donar a conèixer el patrimoni arquitectònic i artístic vinculat a l'Església catòlica. Aquest patrimoni, que representa una altíssima proporció de la riquesa patrimonial del territori, és el resultat de 2.000 anys de vinculació entre el cristianisme, la cultura, la identitat i l'espiritualitat del país.

Catalunya Sacra divulgarà la seva oferta d'activitats turístiques en la pròxima edició de Fitur, la fira internacional de turisme que es farà a Madrid del 18 al 22 d'aquest mes. El catàleg d'activitats impulsat conjuntament amb l'Agència Catalana de Turisme (ACT), es divulgarà en l'estand que aquesta entitat tindrà a la fira. La Generalitat va signar l'any 2015 un conveni de col·laboració amb Catalunya Sacra que el convertia en interlocutor amb l'Administració a l'hora de planificar el turisme religiós, una tipologia de turisme emergent.

Els infants i les missions

Desembre i gener són mesos importants per a l'acció missionera i per als infants.

En la setmana abans de Nadal, la campanya «Sembradors d'estrelles» es desenvolupa en moltes escoles i parròquies: els nens i nenes surten al carrer per portar el missatge d'amor de Jesús i felicitar el Nadal en nom dels missioners. És l'única campanya que es fa pels carrers en què no es demana res. Els infants que participen es preparen durant tot l'Advent per acollir Jesús que neix i anunciar a tothom aquesta joia, tot oferint a la gent una enganxina en forma d'estrella.

Per altra part, el quart diumenge de gener, enguany el dia 22, se celebra cada any la Jornada de la Infància Missionera, organitzada per les Obres Missionals Pontificies. Aquesta iniciativa va néixer l'any 1843, amb el bisbe francès

Forbin-Janson, que va convidar els infants de la seva diòcesi a col·laborar amb els de la Xina. L'any 1922, el papa Pío XI va assumir com a pròpia aquesta iniciativa i per això aquesta Obra va prendre el caràcter de «Pontificia», amb l'objectiu de promoure l'ajuda recíproca entre els nens del món.

El lema d'enguany és «Segueix-me» i correspon a la tercera etapa del recorregut missioner proposat per als anys 2015-2018. Després de descobrir la Bona Nova que tots som fills de Déu, amb el lema «Jo sóc un d'ells» (2015), s'ha volgut transmetre als

nens i nenes la necessitat d'agrair tot allò que rebem, amb l'expressió «Gràcies» (2016). En aquesta darrera etapa, Jesús crida a seguir-lo, a assumir un estil de vida conforme al seu exemple. Infància Missionera esdevé així una escola d'aprenentatge per als infants.

Dinar de Nadal de l'Hospitalitat de Lourdes

Va tenir lloc el diumenge abans de Nadal, dia 18 de desembre, a l'hotel Barceló Sants, aplegant la família hospitalària de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa, amb l'assistència dels tres pastors diocesans.

Cadascú va realitzar alguna intervenció i el bisbe Agustí va beneir la taula abans de començar el dinar.

Aquest ha estat el primer acte públic de Marta Ventura, recentment escollida nova presidenta de l'Hospitalitat per part de l'actual Junta, en substitució d'Aleix Canalís, que també era present al dinar.

Marta Ventura ja fa disset anys que col·labora amb l'entitat i coneix el tarannà de totes les activitats i l'essència de l'esperit hospitalari.

Amb aquest dinar es dona la benvinguda al nou any i els seus reptes, que la Junta de l'Hospitalitat de Lourdes ha resumit en l'acollida i els joves.

Al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat hi ha delegacions de l'Hospitalitat a Sant Vicenç dels Horts, Vilanova i la Geltrú, Viladecans, Sitges, Gavà i Vilafranca del Penedès, que es van fer presents en aquest dinar.

AGENDA

▀ **Recés a la Casa de Betània.** Diumenge 22 de gener. Obert a tothom. Predicarà Mn. Xavier Prevosti. Més informació: Casa de Betània (c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat).

▀ **Ordenació episcopal del nou bisbe de Menorca.** El proper dissabte 7 de gener, a les 12 h, el bisbe electe, Mn. Francesc Conesa, rebrà l'ordenació episcopal a la catedral de Menorca, amb l'assistència de nombrosos germans en l'episcopat, entre els quals, també el bisbe Agustí Cortés.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a set.) [1Jo 2,22-28 / SI 97 / Jo 1,19-28]. St. Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia, i St. Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, Auxili dels cristians.

3. □ Dimarts [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana).

4. □ Dimecres [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert,

bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. □ Dijous [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliana, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

6. □ Divendres [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor, Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Bal-

tasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe.

7. □ Dissabte [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.

8. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: de la Festa) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), verge, a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelita).

Solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu

▶ Lectura del llibre dels Nombres

(Nm 6,22-27)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Digues a Aharon i als seus fills: Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: "Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau". Així interposaran el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 4,4-7)

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: «Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 2,16-21)

En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo, li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

▶ Lectura del libro de los Números

(Núm 6,22-27)

El Señor habló a Moisés: «Di a Aarón y a sus hijos, esta es la fórmula con la que bendeciréis a los hijos de Israel: "El Señor te bendiga y te proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor. El Señor te muestre su rostro y te conceda la paz". Así invocarán mi nombre sobre los hijos de Israel y yo los bendeciré.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Que Dios tenga piedad y nos bendiga.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / todos los confines de la tierra. R.

▶ Segunda lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 4,4-7)

Hermanos: Cuando llegó la plenitud del tiempo, envió Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la ley, para rescatar a los que estaban bajo la ley, para que recibiéramos la adopción filiar. Como sois hijos, Dios envió a nuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: «¡"Abba", Padre!». Así que ya no eres esclavo, sino hijo; y si eres hijo, eres también heredero por voluntad de Dios.

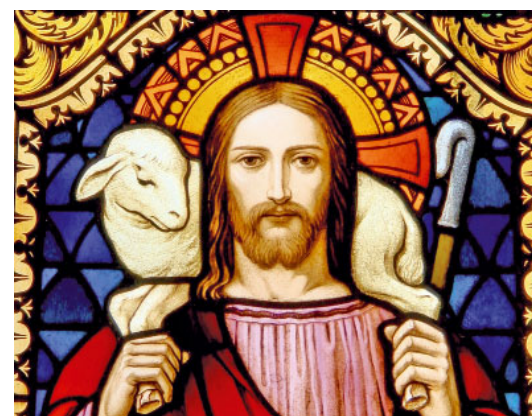
▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,16-21)

En aquel tiempo, los pastores fueron corriendo hacia Belén y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Al verlo, contaron lo que se les había dicho de aquel niño. Todos los que lo oían se admiraban de lo que les habían dicho los pastores. María, por su parte, conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón. Y se volvieron los pastores, dando gloria y alabanza a Dios por todo lo que se les había dicho.

Cuando se cumplieron los ocho días para circumcidar al niño, le pusieron por nombre Jesús, como lo había llamado el ángel antes de su concepción.

COMENTARI

Que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada

Recollint tradició molt antiga, el llibre dels Nombres diu que *Aharon i els seus fills*, més que beneir ells, invoquen la benedicció de Déu: *Que el Senyor et beneeixi i et guardi*.

És a dir, *que el Senyor giri cap a tu la mirada* perquè, captant-la, puguis rebre *la pau*, do de Déu, esdevenint-ne constructor i testimoni.

Ga 4 presenta la filiació divina dels justificats per la fe. El pas de l'*esclavatge* a la *llibertat*, de la minoria a la majoria d'edat, ve per un fet que Déu protagonitza: *Quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill*.

No és aquell temps el que té i aporta *plenitud* de perfecció sinó que Déu, venint al món, és qui aporta plenitud a aquell temps.

Un doble «enviament» diví ho canvia tot:

- a) *Déu envià el seu Fill nascut d'una dona;*
- b) *Déu envià l'Esperit del seu Fill.*

L'objectiu del doble enviament és *perquè obtinguéssim ja la condició de fills*.

Ell es fa com nosaltres per fer-nos d'alguna manera com Ell. *La prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill crida en els nostres cors «Abbà, Pare!»*.

El relat evangèlic dels *pastors* forma part d'un tríptic amb Zacaries (1,5s), Maria (1,26s) i els pastors (2,8s) com a destinataris d'aparicions d'àngel amb missatge, torbació, invitació a «No témer» i senyal diví.

Els *pastors*, marginats en una societat que no els acceptava com a testimonis en un judici, reben *la Bona Nova de l'àngel* de que *ha nascut el Messies Salvador, anaren a Bet-Lèhem a comprovar-ho, van contar el que els havien dit i en parlaven talment que tothom qui ho sentia es meravellava; finalment se'n tornaren a la seva feina glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit*.

Tot un programa evangelitzador!

Mn. José Luis Arín